

РЕШЕНИЕ

№ 1654

гр. София, 08.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 15-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА

при участието на секретаря БРАНИМИРА В. И.ОВА ПЕНОВА като разгледа докладваното от СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА Административно наказателно дело № 20231110201538 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на И. Н. Н., ЕГН *****, против Наказателно постановление № 11-01-588/21.12.2022 г., издадено от Директор на Агенция за държавна финансова инспекция, с което на жалбоподателя на основание чл. 256а, вр. чл. 261, ал. 2 от Закона за обществените поръчки (ЗОП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева за нарушение на чл. 27 от Закона за обществените поръчки (ЗОП).

В жалбата се релевират доводи за неправилност и незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление, като се сочи, че НП е издадено при съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на правото на защита на наказаното лице, както и че същото е постановено при неустановена действителна фактическа обстановка. На първо място се оспорва материалната компетентност на актосъставителя, с оглед разпоредбата на чл. 37, ал. 1, буква "б" от ЗАНН. На следващо място се сочи, че в конкретния случай е нарушена разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, доколкото в акта е посочен един свидетел, а именно лицето В.П.П., респективно и същият е съставен при отсъствие на втори свидетел в противоречие на ЗАНН. Отделно от това, липсвало отбелязване в АУАН по смисъла на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН, а и посоченият свидетел не бил

индивидуализиран съгласно чл. 89 от Закона за гражданската регистрация, тъй като е посочен с адрес за призоваване по месторабота. Смята се, че по този начин е нарушена императивно регламентирана процедура за задължителни реквизити, които АУАН следва да съдържа с оглед неограничаване правото на защита на жалбоподателя и редовното призоваване на свидетелите в административнонаказателния процес.

Отделно от посоченото се поддържа, че актът за нарушение няма необходимите реквизити по смисъла на чл. 42 от ЗАНН, като не са взети под внимание всички обстоятелства, при които е било констатирано нарушението, не са събрани всички документи и факти, които да доказват същото, още повече предвид обстоятелството, че документациите по ЗОП не се изготвят от Началника на ДНСК, а от съответните компетентни за това лица и тези им задължения са включени в длъжностните им характеристики, които са неизменна част от съответния трудов договор. Счита се, че актосъставителят, а впоследствие и административнонаказващият орган не са направили обстоен анализ за това кои лица са отговорни за нарушението на разпоредбата на чл. 27 от ЗОП, поради което и са се произнесли без да се изследва обстойно обективната истина и да се установи със сигурност вината на нарушителя.

Навежда се нарушение по чл. 52, ал. 1 от ЗАНН, тъй като наказващият орган не е произнесъл в месечен срок от получаване на преписката.

В допълнение се навеждат и подробни аргументи за маловажност на нарушението, респективно за наличието на предпоставки за приложение на чл. 28 ЗАНН.

По изложените съображения се отправя искане към съда за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

В проведеното по делото съдебно заседание въззивникът, редовно призован, се представлява от адв.А., с доказателства по делото за надлежно учредена представителна власт. В дадения ход по същество процесуалният представител пледира за отмяна на обжалваното НП по съображенията, развити в жалбата. В допълнение се поддържа, че тъй като административнонаказателната отговорност е лична, в случая актосъставителят не е направил всичко възможно да изследва кои са длъжностните лица, отговорни за публикуването на споразумението, тъй като когато се извършват административни нарушения, свързани с дейност на

учреждения или предприятия – административнонаказателната отговорност следва да се налага на конкретния служител, който непосредствено е извършил нарушението и което в случая се състои от бездействие на този служител. Излагат се аргументи за приложение на чл. 28 ЗАНН. Претендират се сторените в производството разноски за адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна, чрез процесуалния си представител юр.к. Янинска, с доказателства по делото за надлежно учредена представителна власт, поддържа становище за законосъобразност на атакуваното наказателно постановление и моли същото да бъде потвърдено, като се ангажират по делото писмени бележки с подробни съображения в подкрепа на визираното становище. Претендират се разноски в производството за юрисконсултско възнаграждение и се релевира възражение за прекомерност по отношение размера на разноските, претендирани от насрещната страна.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите на страните и извърши служебна проверка на развитието на административнонаказателното производство, намира за установено от фактическа страна следното:

Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК) е юридическо лице със седалище в гр. София. бул. „Х.Б.“ XXXX.

Дирекцията за национален строителен контрол се ръководи и представлява от началник, който се назначава и освобождава от министъра на регионалното развитие и благоустройството. От своя страна Началникът на ДНСК е публичен възложител на обществени поръчки по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 13 от Закона за обществените поръчки (ЗОП).

Дирекция за национален строителен контрол била регистрирана в Регистъра на обществените поръчки с индивидуална партида № 00381, където била вписана информацията за обявените обществени поръчки. За периода от 01.01.2019 г. до 31.03.2022 г. възложителят не бил делегирал правомощията си на друго длъжностно лице, което да организира и/или да възлага обществени поръчки, съгласно Справка № ФО-05-02-053/19.04.2020 г.

Съгласно справка за отговорните длъжностни лица, ДНСК се представлявала в съответните периоди както следва от:

- И. Н. Н. - началник за периода от 27.09.2017 г. до 18.05.2021 г.;

- В.И.К. - началник за периода от 19.05.2021 г. до 30.12.2021 г.;

- ЛЛ.Н.а. П.И.ева - началник за периода от 30.12.2021 г.

При извършена финансова инспекция на Дирекция за национален строителен контрол от служители на АДФИ било установено следното:

С Решение № РМФ-39/15.08.2017 г. на В.Г. - министър на финансите, била открита процедура за възлагане на обществена поръчка чрез сключване на рамково споразумение с предмет: „Услуги по почистване щадящи околната среда“, с прогнозна стойност 12 000 000 лева без ДДС. Правното основание за открИ.е на процедурата било по чл. 73, ал. 1 от ЗОП, а обектът на поръчката бил услуги по чл. 3, ал. 1, т. 3 от ЗОП, с вид на процедурата - открита процедура. Процедурата била регистрирана в АОП с номер 00210-2017-0009.

Въз основа на проведената процедура била сключено Рамково споразумение № СПОР-28/21.12.2017 г. между Министерство на финансите и определените за изпълнители на обществената поръчка участници, а именно - „ХХХ ЕООД, гр. София; „ХХХХХХ“, гр. София; „ХХХХ“ ООД, гр. София; ДЗЗД „ХХ“, гр. София; „ХХХ“ ЕООД, гр. София и „ХХХ“ ЕООД, гр. София.

В резултат на рамковото споразумение и на основание чл. 82, ал. 4 от ЗОП от Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК) била отправена покана № ФО-91-04-744/20.11.2019 г. до определените изпълнители по рамковото споразумение - „ХХХ ЕООД, гр. София, „ХХХХХХ“, гр. София, „ХХХХ“ ООД, гр. София и ДЗЗД „ХХ“, гр. София, в която били посочени предметът на поръчката, срок и място на изпълнение на същата, прогнозна стойност в размер на 82 000 лева без ДДС, размерът на гаранцията, както и критерий за възлагане на поръчката - „най-ниска цена“.

След проведен вътрешен конкурентен подбор по реда на чл. 82, ал. 3 и ал. 4 от ЗОП, във връзка с чл. 4, ал. 3 от сключеното рамково споразумение № СПОР-28/21.12.2017 г. за възлагане на централизирана обществена поръчка с предмет: „Услуги по почистване, щадящи околната среда на сгради на ДНСК в страната“ бил сключен договор № УС-02-03/20.01.2020 г. между ДНСК, представлявана от арх. И. Н. - началник на ДНСК и Звезделина И.ова - директор на дирекция АИФСО и ДЗЗД „ХХ“, представлявано от В.И.В. - управител. Съгласно чл. 3 от договора, същият влизал в сила от датата на неговото подписване и бил със срок на изпълнение до 31.01.2021 г.

Общата стойност на сключения договор била до 76 380,76 лева без ДДС или 91 657,04 лева с ДДС. В цената били включени всички разходи на изпълнителя, във връзка с изпълнението на услугите, включително и разходите за персонала, който ще изпълнява поръчката, и/или на членовете на ръководния състав, които ще отговарят за изпълнението и за неговите подизпълнители (ако е приложимо). Единичните цени за отделните дейности, свързани с изпълнението на услугата, били посочени в Ц. предложение на изпълнителя - Приложение № 3 и били окончателни за срока на изпълнение на договора, респективно и не подлежат на промяна, освен в случаите, изрично уговорени в договора и в предвидените в закона случаи.

В хода на извършената проверка в РОП по партидата на Централен орган за покупки към Министерство на финансите било установено, че възложителят бил изпратил за публикуване Обявление за възложена поръчка на 24.01.2020 г. и същото било публикувано на 27.01.2020 г. под № 956329.

На финансовата инспекция било представено писмо от Министерство на финансите с изх. № 91-00-290/28.09.2020 г., в което било посочено, че *„централизираната обществена поръчка за сключване на рамково споразумение за осигуряване на услуги по почистване, щадящи околната среда за периода 2021-2022 г., стартирана с Решение № РМФ-35/26.05.2020 г. на ЦОП се обжалва пред Комисията за защита на конкуренцията, което може да доведе до закъснение при сключването на споразумение. След решаване на спора ще бъдете уведомени от ЦОП за сключването на ново рамково споразумение със същия предмет. В тази връзка и с цел осигуряване на услуги по почистване, препоръчваме на всички възложители да предприемат действия за обезпечаване на потребностите си от услуги по почистване за срок до 31.05.2021 г., чрез изменение на действащите договори, ако е налице хипотезата на чл. 116 от ЗОП или чрез провеждане на вътрешен конкурентен избор по реда на чл. 82, ал. 3 от ЗОП, при спазване на чл. 113, ал. 3, т. 1 от ЗОП. Предвид ограничения недоговорен ресурс по РС № СПОР-28/21.12.2017 г. допълнителните средства, които може да използва всеки възложител са в размер до 15 % от общия размер на сключените от него договори за почистване (справка в Приложение № 1 с определение лимити за срока на РС).“*

Във връзка с горното, на 26.01.2021 г. било сключено Допълнително

споразумение към договор № УС-02-03/20.01.2020 г. между ДНСК, представлявана от арх. И. Н. - началник на ДНСК и М.А. - директор на дирекция АИФСО и ДЗЗД „ХХ“, представлявано от В.И.В. - управител. Същото било сключено на основание чл. 116. ал. 1, т. 7 от ЗОП, като страните се договорили за следното:

„1. „страните се съгласяват определеният в чл. 3, ал. 2 от договор № УС-02-03/20.01.2020 г. срок на изпълнение да бъде удължен до 31.05.2021 г. или до изчерпване на финансовия ресурс в рамките на 15% от договореното;

2. допълнителните средства по договор № УС-02-03/20.01.2020 г. са в размер на 15 % от общия размер на сключения договор,

3. Останалите клаузи на договор № УС-02-03/20.01.2020 г. остават непроменени“.

При извършената от финансовата инспекция проверка по партида на Централен орган за покупки /ЦОП/ към Министерство на финансите - 00210-2017-0009 било установено също така, че възложителят - Началникът на ДНСК не бил изпратил до АОП за публикуване в РОП обявление за изменение на договор № УС-02-03-20.01.2020 г. във връзка със сключеното на 26.01.2021 г. допълнително споразумение, съгласно изискванията на чл. 27 от ЗОП, доколкото съгласно разпоредбата на чл. 27 от ЗОП, възложителите следвало да изпращат за публикуване обявление за изменение на договор за обществена поръчка или рамково споразумение по чл. 116, ал. 1 от ЗОП в срок 30 дни от подписване на допълнителното споразумение.

Резултатите от проверката били обективирани в констативен протокол от 10.06.2022 г. между финансовия инспектор и представители на Дирекция за национален строителен контрол.

При извършена последваща проверка в РОП от финансов инспектор, било установено, че обявление за изменение на договор № УС-02-03/20.01.2020 г. било изпратено до АОП за публикуване в РОП на 17.06.2022 г. и същото било публикувано на 20.06.2022 г. по партида на Централен орган за покупки /ЦОП/ към Министерство на финансите под № 1035384.

Въз основа на изложеното св. И. Б. Ч. -. приела, че на 26.02.2021 г., в гр. София, И. Н. Н., в качеството си на Началник на Дирекция за национален строителен контрол и публичен възложител на обществени поръчки по

смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 13 от Закона за обществените поръчки, не е изпратил до Агенция за обществени поръчки за публикуване в Регистъра на обществените поръчки обявление за изменение на договор № УС-02-03/20.01.2020 г. за обществена поръчка, сключен с ДЗЗД „ХХ“, гр. София, с предмет: „Услуги по почистване, щадящи околната среда на сгради на ДНСК в страната“ в законоустановения 30-дневен срок от подписване на допълнителното споразумение към договора.

С оглед така констатираното нарушение св. Ч. -. съставила срещу жалбоподателя И. Н. Н. АУАН № 11-01-588/13.07.2022 г., в който горепосочените фактически констатации били квалифицирани като нарушение на чл. 27 от ЗОП.

АУАН бил съставен в присъствие на жалбоподателя и препис от същия му бил връчен на датата на съставянето му, като последният го подписал без възражения.

В срока по чл. 44 от ЗАНН постъпили писмени възражения срещу конкретните констатации по така съставения АУАН.

Въз основа на АУАН № 11-01-588/13.07.2022 г. и в кръга на правомощията си Директора на АДФИ издал атакуваното Наказателно постановление (НП) № 11-01-588/21.12.2022 г., с което на основание чл. 256а, вр. чл. 261, ал. 2 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/ на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за нарушение на чл. 27 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН; както и гласните доказателствени средства – показанията на свидетеля – актосъставител И. Б. Ч. – И..

Съдът кредитира цитираната доказателствена съвкупност, доколкото същата е еднопосочна, а и между страните няма спор по отношение на правнорелевантните факти, като е налице спор относно приложимото право.

От показанията на св. И. Б. Ч. – И. се установяват обстоятелствата по извършената проверка, направените фактически констатации и съставянето на АУАН. Съдът извърши внимателна преценка на тези гласни доказателствени

средства, като намери, че същите са обективни, логични и поначало непротиворечиви, от тях се установяват констатираните обстоятелства при проверката, твърдяното нарушение с неговите фактически характеристики, както и обстоятелствата по съставянето на АУАН. Показанията на свидетеля Ч. – И. представляват пряк източник на доказателствена информация, доколкото същата като актосъставител е възприела възпроизведените от нея в административнонаказателното производство фактически обстоятелства, като съдът се довери на показанията ѝ и ги кредитира изцяло.

Приобщените към доказателствените материали писмени доказателства са относими към случая, като същите спомагат за цялостно и пълно изясняване на обстоятелствата по процесния случай, включително и за проверка на гласните доказателства по делото, и затова съдът постави същите в основата на доказателствените си изводи.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Същата е подадена в законоустановения срок и от процесуално легитимирано лице, като е насочена срещу административнонаказателен акт, подлежащ на въззивен съдебен контрол.

Съгласно разпоредбата на [чл. 63, ал.1 от ЗАНН](#) в това производство районният съд следва да извърши цялостна проверка на законността на обжалваното наказателно постановление, т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от [чл. 314, ал. 1 от НПК](#), вр. [чл. 84 от ЗАНН](#).

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал.2 НПК и т.7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС/, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В

тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции - констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай съставеният АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление изхождат от съответните длъжностни лица, в пределите на тяхната материална и териториална компетентност по смисъла на чл. 261, ал. 1 и ал. 2 от ЗОП, както и приложените към материалите на делото Заповед № 3МФ-674/05.08.2022 г. на Министъра на финансите и Заповед № 449/13.08.2019 г. на директора на АДФИ, поради което съдът намира възражението в жалбата, че АУАН е издаден от некомпетентно лице, за неоснователно.

Административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН на дата 13.07.2022 г., при спазване на сроковете посочени в чл. 261, ал. 1 от ЗОП. От своя страна обжалваното наказателно постановление е постановено в 6 - месечния преклузивен срок. За пълнота на изложението следва да се посочи, че 1-месечният срок по чл. 52, ал. 1 от ЗАНН е инструктивен, а не преклузивен, поради което неспазването му не е съществено процесуално нарушение, съответно не е основание за отмяна на НП на това основание, противно на наведените в жалбата възражения.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването и на двата административни акта - тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал.5, чл. 57 и чл. 58, ал.1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП.

Във връзка с релевираното възражение в жалбата, че АУАН е съставен в нарушение на разпоредбите на чл. 40, ал. 1 и чл. 42, т. 7 от ЗАНН съдът намира следното:

Разпоредбата на чл. 40, ал. 1 ЗАНН предвижда, че актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Тази императивна норма изисква да се състави АУАН в присъствието на свидетели очевидци или на самото извършване на нарушението или на неговото установяване, т.е. присъствали в момент, когато контролният орган, съставил АУАН, е възприел на база събраните

доказателства, фактите и обстоятелствата описани в акта и дали му основание да счете, че е налице извършено от съответното лице административно нарушение. И в двата случая е достатъчно да е налице поне един свидетел от която и да е от посочените категории - на извършване на нарушението или на установяване му, поради което настоящата инстанция намира, че с установяване на нарушението в присъствието на един свидетел, който е участвал и при съставяне на АУАН, не е налице опорочаване на законоустановената процедура.

Използването на думата „свидетели“ в чл. 40, ал. 1 от ЗАНН не означава, че те трябва да са минимум двама, като множественото число в този случай сочи, че по принцип те биха могли да са и повече от един и да се посочат с оглед по-голяма доказателствена обезпеченост. Аргумент за това се извежда и от разпоредбата на чл. 43, ал. 1 ЗАНН, където е предвидено, че АУАН се подписва поне от един от посочените в него свидетели, което значи, че и един свидетел на извършване, респ. на установяването на нарушението е достатъчен. Когато законът изисква определен минимален брой свидетели, то той го посочва изрично, така както това е направено в разпоредбата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН, където е разписано, че само при липса на свидетели, присъствали при извършването или установяването на нарушението, или при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие, той се съставя в присъствието на двама други свидетели, като това изрично се отбелязва в акта.

В конкретния случай АУАН е бил съставен от св. И. Б. Ч. -. в присъствие на св. В.П.П., която е свидетел при установяване на нарушението, последната включена в екипа на инспекторите, извършили финансова инспекция на ДНСК със заповед № ФК-10-578/06.07.2022 г. на директора на АДФИ.

Отделно от изложеното в случая, вписаният един свидетел е посочен с лични данни - три имена, дата на раждане и служебен адрес, т. е. по начин, който позволява да бъде индивидуализиран по несъмнен начин и призован за разпит в образуваното съдебно производство, по повод подадената жалба срещу издаденото НП, въз основа на съставения АУАН, какъвто е вложеният смисъл в това законово изискване. С оглед на горното, липсата на описание на мястото, където свидетелят живее, не съставлява съществено по тежест нарушение на процесуалните правила, тъй като не е попречило на нарушителя

да организира адекватно защита си по фактите, предмет на доказване в настоящото производство, в който кръг не попада посоченото обстоятелство.

Предвид изложеното, посочените административни актове са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание, респективно и всички доводи на въззивника в противоположия аспект са неоснователни не могат да бъдат споделени.

От събраните по делото доказателства се установява, че в процесния случай е налице законодателно предвидената хипотеза "изменение на договор за ОП", което за възложителя на ОП поражда задължение, изрично предвидено в чл. 27 от ЗОП ("Възложителите изпращат за публикуване обявление за изменение на договор за обществена поръчка или рамково споразумение по чл. 116, ал. 1 в срок 30 дни от подписване на допълнителното споразумение"). Съгласно чл. 36, ал. 1, т. 3 от ЗОП, обявлението за изменение на договора за ОП следва да се изпрати за публикуване на РОП. В процесния случай това задължение е следвало да бъде изпълнено от публичния възложител по чл. 5, ал. 2, т. 13 от ЗОП най-късно до 25.02.2021 г. Видно от неопроверганите гласни и писмени доказателства, обявлението за изменение на договор за ОП със сключено допълнително споразумение е било изпратено за публикуване в РОП на 17.06.2022 г. и публикувано на 20.06.2022 г. – със закъснение от 476 дни спрямо законоустановения срок по чл. 27 от ЗОП. В този смисъл безспорно е доказано, че с бездействието си жалбоподателят, като публичен възложител по чл. 5, ал. 2, т. 13 от ЗОП, на 26.02.2021 г. (първата дата, следваща изтичането на срока по чл. 27 от ЗОП) е осъществил формално нарушение на чл. 27 от ЗОП.

Това, че именно жалбоподателят И. Н. Н., в качеството си на Началник на ДНСК и възложител по чл. 5, ал. 2, т. 13 от ЗОП, е субект на административнонаказателна отговорност, е видно от приложимата в случая (и правилно приложена от АНО) санкционна разпоредба на чл. 256а от ЗОП ("Възложител, който не изпрати в срок информацията, подлежаща на публикуване в Регистъра на обществените поръчки или в "Официален вестник" на Европейския съюз, се наказва с глоба в размер от 200 до 1000 лева"), поради което и възраженията на въззивника в противоположния

аспект са неоснователни. В тази връзка и в допълнение е необходимо да бъде посочено единствено, че на отговорните длъжностни лица, които са определени от публичния възложител да организират и/или да възлагат обществени поръчки по чл. 7, ал. 1 и 2 от ЗОП, съгласно чл. 259 от ЗОП, се налагат единствено наказанията по чл. 247 – 256. Видно от посочената разпоредба на чл. 259 от ЗОП и систематичното място на санкционната разпоредба на чл. 256а от ЗОП, длъжностните лица, упълномощени по реда на чл. 7, ал. 1 и 2 от ЗОП, не са субект на нарушение на чл. 27 от ЗОП, такъв субект може да бъде публичният възложител. Логиката на законодателя е, че определянето на длъжностно лице на основание чл. 7, ал. 1 от ЗОП е за извършването на определени дейности, а именно "организирането" и/или "възлагането" на обществени поръчки. Последното не означава, че публичният възложител има правомощието да делегира своите правомощия изцяло и неограничено. При наличието на делегирани правомощия отговорността на възложителя не отпада и същият е длъжен да следи за точното изпълнение на възложената работа и да осъществява контрол върху спазването на законовите задължения, сред които е да следи и за спазване на нормативно установените му задължения по чл. 27 от ЗОП. В конкретния случай „възлагане“ дори не е налице, поради което визираният въпрос не се нуждае от допълнително аргументиране.

Наложеното в случая минимално административно наказание (глоба в размер на 200 лева) е напълно съответно на тежестта на нарушението и обстоятелството, че същото е осъществено за първи път.

Съдът приема, че конкретното нарушение не представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН – такъв, при който извършеното административно нарушение, с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид (субсидиарното приложение на Наказателния кодекс касае само посочените в чл. 11 ЗАНН въпроси, поради което дефинитивната норма на чл. 93, т. 9 НК следва да бъде приложена в административнонаказателното производство по *analogia legis*, с оглед наличието на празнота в ЗАНН - ТР № 1/12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНК на ВКС). По тази причина санкционираното лице не следва да бъде освободено от

административнонаказателна отговорност. Това е така, защото с оглед класификацията на правонарушенията в зависимост от изискването за настъпване на определени общественноопасни последици за съставомерността на деянието, процесното такова следва да се отнесе към т. нар. „формални нарушения“, при които законът не поставя изискване за настъпване на определен противоправен резултат. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение само застрашаването на обществените отношения, предмет на закрила, без да е необходимо от това да са настъпили вреди (имуществени или неимуществени). Разбира се, приложението на чл. 28 ЗАНН (а това се отнася и за чл. 9, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН) не е изключено и при формалните административни нарушения, но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В настоящия случай, деянието е застрашило обществените отношения, които охранява, поради което следва да се приеме, че се касае за класически, а не за маловажен случай на нарушение, още повече, че в случая е налице и допълнително отегчаващо обстоятелство, доколкото закъснението от срока по чл. 27 от ЗОП не е минимално или гранично, а драстично - 476 дни.

С оглед изложените аргументи съдът намира, че не са допуснали съществени нарушения на процесуалните правила, вмененото нарушение е безспорно доказано, поради което обжалваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 от ЗАНН се явява основателна и претенцията на процесуалния представител на АДФИ за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на наказващия орган след потвърждаване на обжалваното НП. Предвид фактическата и правната сложност на делото, присъдената сума следва да бъде минималната по чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, а именно – 80 (осемдесет) лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 11-01-588/21.12.2022 г., издадено от Директор на Агенция за държавна финансова инспекция, с

което на основание чл. 256а, вр. чл. 261, ал. 2 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/ на жалбоподателя И. Н. Н. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева за нарушение на чл. 27 от Закона за обществените поръчки (ЗОП), като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО И ПРАВИЛНО**.

ОСЪЖДА И. Н. Н., ЕГН ***** **да заплати** по сметка на Агенция за държавна финансова инспекция сумата от 80,00 (осемдесет) лева – юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство пред настоящата съдебна инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____